

Arrest

nr. 306 181 van 6 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat L. LUYTENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 16 augustus 2020, dient op 24 augustus 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 4 april 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest nr. 290.716 van 21 juni 2023 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 17 juli 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 9 oktober 2023 de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de thans bestreden beslissing die aangetekend wordt verstuurd op 12 oktober 2023 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Op 24 augustus 2020 diende u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in.

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en op [...] geboren te zijn in Anarbagh in het district Shinwari in de provincie Nangarhar. U stelde niet getrouwd te zijn, maar sinds uw vijftiende verloofd te zijn met een vrouw genaamd [S.K]. Zij woonde nog in Anarbagh met haar ouders en u had haar nog nooit gezien. U stelde ook twee zussen en een broer te hebben die allen in Anarbagh woonden.

Voor uw vertrek uit Afghanistan studeerde u twee jaar aan het Al Ittihad English Language Center in de Shirgar bazaar waar u sinds twee maanden voor uw vertrek ook werkzaam was als leerkracht Engels voor kinderen tussen negen en elf. Daarnaast had uw familie velden waar gewassen op groeiden. Jullie hadden een man in dienst die de velden voor jullie bewerkte en wanneer er werd geoogst was de helft voor hem en de helft voor jullie. Op een dag kreeg u een brief van de Taliban waarop stond dat u hen 30000 kالدar moest geven binnen de vijftien dagen. U vertelde hierover aan uw moeder en jullie werden triest want jullie hadden niet zoveel geld. Jullie lieten de vijftien dagen passeren zonder te betalen. Enkele dagen na de vijftiende dag ging u naar het taalcentrum waar u werkte. Toen u daar toekwam werd u door een student gewaarschuwd dat er een bom lag en dat het leger er was om ze te ontmijnen. De bom lag voor de deur van het centrum en werd ontdekt door een kind. Nadat het leger de bom ontmijnd had vroegen ze om het taalcentrum gesloten te houden. Drie dagen later was u op de markt in de Ghanikhel bazaar toen uw moeder u belde en zei dat u niet meer naar huis moest komen omdat er gewapende mannen van de Taliban waren die u zochten. Ze zeiden tegen uw moeder dat u de ushr niet betaald had en dat u aan de bomaanslag ontsnapt was waardoor ze nu het recht hadden om u te doden. Ze doorzochten de woning en vertrokken terug. U ging die dag niet meer terug naar huis en bleef bij iemand die in de Shirghar bazaar woonde. Uw moeder en nonkel regelden ondertussen een smokkelaar voor u. De volgende ochtend, op 26 jawza 1397 (16 juni 2018), begon u aan uw reis uit Afghanistan. U reisde door Pakistan en Iran naar Turkije waar u ongeveer negen maanden verbleef. Daarna reisde u verder naar Griekenland van waaruit u door Macedonië naar Servië reisde. In Servië werd u opgepakt en verbleef u vijftien maanden in een opvangcentrum. Daarna reisde u via Roemenië en Hongarije en via Slovenië, Italië en Frankrijk tot u in augustus 2020 in België aankwam. U stelde te vrezen dat u bij terugkeer naar Afghanistan zou vermoord worden door de Taliban wegens het niet inwilligen van hun eisen. Ter staving van uw verzoek diende u volgende documenten in: uw taskara, uw internationaal paspoort, een attest van het Al Ittihad Language Center, een psychologisch attest van Fedasil, de enveloppe waarin u documenten van uw familie ontving en enkele opmerkingen aangaande de notities van uw persoonlijk onderhoud.

Op 6 april 2022 besliste het CGVS u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren omdat geen geloof kon worden gehecht aan het door u aangebrachte vervolgingsrelaas, omdat u geen elementen had aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact had op uw nood aan internationale bescherming, en omdat er geen elementen in uw dossier waren die wezen op een nood aan subsidiaire bescherming.

U ging in beroep tegen de beslissing van het CGVS. U betwistte niet enkel de beoordeling van de elementen die u bij het CGVS had aangebracht maar riep daarnaast ook nieuwe elementen in. U leek te stellen dat u door de taliban geïnviseerd werd omdat u leerkracht Engels was, erop duidend dat de taliban gekant is tegen mensen die Engels leren en dat zij zulke mensen ervan verdenken samen te (willen) werken met de ongelovigen. U opperde te behoren tot de [S.]stam die in 2010 een akkoord sloot met de Amerikanen teneinde steun te bieden tegen de taliban waardoor deze stam na de machtsovername meer dan ooit het doelwit werd. U wees hiervoor op de moord in december 2021 op [N.S.], ex-districtshoofd van het Shegai district en op de moord op [H.S.] een jaar later. U bracht desbetreffend een foto bij van een persoon in leven waarvan u beweert dat het [N.S.] betrof en een foto van vermoedelijk dezelfde persoon nadat deze werd gedood (bijlage 6 en 7 bij de aanvullende nota van 11 juni 2023). Verder wees u op de erkenning van de status van vluchteling in België in hoofde van drie van uw neven. U voegde een foto toe van deze neven zittend aan een tafel, een fotokopie van de taskara van uw inmiddels twintig jaar geleden overleden grootvader, een fotokopie van de taskara van de grootvader van een van de voormelde neven, een foto van de vader van een van de voormelde neven – waarbij u beweerde dat deze man zou gedood zijn in november 2022 – en tevens een foto van de grootvader van laatst genoemde neef (bijlagen 1 tot en met 5 bij de aanvullende nota van 11 juni 2023). Tot slot bracht u een attest van opleiding en een werkgeversattest bij (bijlagen 8 en 9 bij de aanvullende nota van 11 juni 2023) waaruit uw goede integratie in België zou moeten blijken wat u linkte aan een mogelijk conflict met de normen en waarden van het Talibanregime.

Op 21 juni 2023 besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV, de Raad) in zijn arrest 290716 eveneens dat u niet erkend werd als vluchteling en dat de subsidiaire beschermingsstatus u geweigerd werd.

De Raad trad de commissaris-generaal bij in zijn conclusie dat geen enkel geloof kon worden gehecht aan het door u voorgehouden vluchtrelaas. U maakte dan ook niet aannemelijk Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban. Waar u invoerde dat u door de Taliban geveiseerd werd omdat u leraar Engels was, stelde de Raad vast dat dit nergens uit de door u ingeroepen bedreigingen bleek, gezien deze enkel over het betalen van ushr gingen. Wat de andere nieuwe elementen betreft, oordeelde de raad dat deze evenmin enige nood aan internationale bescherming aantoonde. Dat u als blote bewering enkele personen opsomde van de stam waartoe u behoort die na de machtsovername van de Taliban om het leven werden gebracht toont niet aan dat het loutere feit tot deze stam te behoren impliceert dat men door het talibanregime dreigt te worden bedreigd en vervolgd. U bracht desbetreffend niet de minste objectieve informatie aan. Waar u onderstreepte dat drie van uw neven in België erkend werden als vluchteling benadrukte de Raad dat elk verzoek om internationale bescherming individueel onderzocht dient te worden waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Verder bracht u geen concrete gegevens aan die ertoe zouden kunnen leiden te besluiten dat u een nood aan internationale bescherming zou hebben louter en alleen op grond van het statuut van deze familieleden. U kan zich dan ook niet zonder meer steunen op de erkenning van de status van vluchteling in hoofde van drie van uw neven teneinde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Daargelaten de vaststelling dat u niet verduidelijkt wat u met de foto's van de vader en de grootvader van een van uw neven en met de toegevoegde taskara's wilde aantonen in het kader van uw beweerd vrees diende te worden vastgesteld dat deze taskara's enkel onder de vorm van fotokopieën werden bijgebracht waaraan gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën geen bewijswaarde kan worden gehecht. Van de foto's die louter een afbeelding betroffen van de door u genoemde personen kon niet worden ingezien wat hiervan de bewijswaarde was in het kader van het voorliggend asielaide. Ten slotte kon evenmin worden ingezien hoe de gegevens aangereikt in de bijlagen 8 en 9, in het bijzonder dat u sinds december 2022 lessen Nederlands volgde, interesse betoonde in de Belgische samenleving en hier uw steentje wil bijdragen en dat u tewerkgesteld is in een tomatenbedrijf, zouden kunnen zorgen voor een conflict met de normen en waarden van het Talibanregime.

U ging niet in hoger beroep tegen het oordeel van de Raad maar keerde evenmin terug naar uw land.

Op 17 juli 2023, niet eens een maand na de uitspraak van de Raad, diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Op 26 juli 2023 legde u in dit kader een 'verklaring volgend verzoek' af bij de DVZ. U stelt een nieuw verzoek in te dienen omdat u te laat was om de documenten te tonen in uw vorige verzoek.

U verwijst opnieuw naar de nieuwe elementen die u bij de Raad inriep. U stelt met name opnieuw dat u problemen heeft met de taliban omdat vele van uw familieleden voor de vorige regering in Afghanistan werkten. U verwijst opnieuw naar de dood van [N.S.] en [H.S.]. Uw oom, dr. [M.S.], die in het Verenigd Koninkrijk als vluchteling erkend is bezorgde u ook documenten die zijn verzoek ondersteunden. Een week voor het afleggen van uw verklaring volgend verzoek, zijn nog drie neven van uw vader, [K.], [I.N.], en [T.], door de taliban meegenomen. Bij monde van uw advocaat laat u op 31 augustus 2023 per e-mail aan het CGVS weten dat u in uw eerste verzoek had nagelaten uw problemen te situeren in de ruimere context van uw familie en clan. U haalde dit wel aan bij de raad maar die kon dat, gezien zijn beperkte onderzoeksbevoegdheid, niet onderzoeken.

U hebt, zo stelt u, na de val van de vorige Afghaanse regering, ontdekt dat uw schoonvader eigenlijk een machtig lid van de taliban is. Hij verzamelde de ouderen en zei dat de kinderen die Engels leerden niet voor internationale organisaties mogen werken. Uw certificaat van leerkracht Engels zorgde ervoor dat u samenwerkte met internationale organisaties en zodoende mag u niet met zijn dochter trouwen. Hij heeft verklaard dat u in Europa woont en de taal heeft geleerd, dat uw land verwoest mag worden en dat u mag worden gedood door iedereen die u vindt. Uw oom heeft deze verklaring naar u gestuurd, mede ondertekend door de andere dorpsbewoners.

U roept daarnaast opnieuw in dat u bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vermoord omdat u in België voor ongelovigen werkt.

Ter ondersteuning van uw tweede verzoek legt u een stapel stukken neer met drie werkbades en een bankkaart van een familielid genaamd [S.] neer, alsmede 69 pagina's kopieën bestaande uit: foto's, werk- en identiteitsdocumenten van uw in het Verenigd Koninkrijk als vluchteling erkende oom, dr. [D.M.S.]; de Belgische verblijfstitel van uw neef [A.]; Identiteitsdocumenten van andere familieleden, waaronder de reeds bij de Raad neergelegde taskara's van uw voorouder [M.N.], die twintig jaar geleden overleed, en van de grootvader van [A.S.]; talrijke bijkomende foto's, levend en dood, waaronder ook deze die bij de Raad werden neergelegd, van de reeds bij de Raad aangehaalde neef van uw vader, [A.H.S.], wiens zoon, [A.H.S.], ook in

België woont, en die werd gedood door de taliban, en van diens vader die ook een leider van de [S.] was; foto's van een zekere [S.U.] en een attest ter ondersteuning van zijn werk als manager van de Dining Facility voor de Afghan National Detention Facility ; de foto van [N.K.] die u ook bij de Raad neerlegde en andere foto's van deze persoon tijdens de uitoefening van zijn ambt; de foto van een overledene die u ook bij de Raad neerlegde; twee studentenkaarten en een kaart als lesgever van het Ittehad English Language center en uw diploma; de verklaring van de dorpsbewoners inzake de bedreiging door uw schoonvader; nog een foto met uw neven in België. Op 21 september 2023 laat u door uw advocaat nog een kopie neerleggen van een attest en een identificatiebewijs van de militaire opleiding van uw vader.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt over de stukken die u neerlegt inzake het risico dat u zou lopen omwille van uw familiebanden of lidmaatschap van de stam [S.], kan worden vastgesteld dat deze een herhaling zijn van, of betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit, de elementen die u reeds ter kennis hebt gebracht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van uw beroepsprocedure tegen de beslissing van het CGVS inzake uw eerste verzoek (verklaring volgend verzoek, 26 juli 2023, punten 17, 21). De Raad oordeelde daarover in zijn arrest 290716 van 21 juni 2023: "2.2.13. Bij aanvullende nota van 11 juni 2023 (20u 25) oppert verzoekende partij te behoren tot de S. stam die in 2010 een akkoord sloot met de Amerikanen teneinde steun te bieden tegen de taliban waardoor deze stam na de machtsovername meer dan ooit het doelwit werd. Zij wijst hiervoor op de moord in december 2021 op N. S., ex-districtshoofd van het Shegai district en op de moord op H. S. een jaar later. Verzoekende partij brengt desbetreffend een foto bij van een persoon in leven waarvan zij beweert dat het N. S. betreft en een foto van vermoedelijk dezelfde persoon nadat deze werd gedood (bijlage 6 en 7 bij de nota). Verder wijst verzoekende partij op de erkenning van de status van vluchteling in België in hoofde van drie van haar neven. Zij voegt in de bijlagen 1 tot en met 5 een foto van deze neven zittend aan een tafel, een fotokopie van de taskara van haar inmiddels twintig jaar geleden overleden grootvader, een fotokopie van de taskara van de grootvader van een van de voormelde neven, een foto van de vader van een van de voormelde neven – waarbij zij beweert dat deze man zou gedood zijn in november 2022 – en tevens een foto van de grootvader van laatst genoemde neef. " [...] "Dat verzoekende partij als blote bewering enkele personen opsomt van de stam waartoe zij behoort die na de machtsovername van de Taliban om het leven werden gebracht toont niet aan dat het loutere feit tot deze stam te behoren impliceert dat men door het talibanregime dreigt te worden bedreigd en vervolgd. Verzoekende partij brengt desbetreffend niet de minste objectieve informatie aan. Waar verzoekende partij onderstreept dat drie van haar neven in België erkend werden als vluchteling benadrukt de Raad dat elk verzoek om internationale bescherming individueel onderzocht dient te worden waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Verder brengt verzoekende partij geen concrete gegevens aan die ertoe zouden kunnen leiden te besluiten dat zij een nood aan internationale bescherming heeft louter en alleen op grond van het statuut van deze familieleden. Zij kan zich dan ook niet zonder meer steunen op de erkenning van de status van vluchteling in hoofde van drie van haar neven teneinde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij niet verduidelijkt wat zij met de foto's van de vader en de grootvader van een van haar neven en met de gevoegde taskara's wil aantonen in het kader van haar beweerde vrees dient te worden vastgesteld dat deze taskara's enkel onder de vorm van

fotokopieën worden bijgebracht waaraan gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën geen bewijswaarde kan worden gehecht. Van de foto's die louter een afbeelding betreffen van de door verzoekende partij genoemde personen kan niet worden ingezien wat hiervan de bewijswaarde is in het kader van het voorliggend asielrelaas."

Waar u bij monde van uw advocaat op 31 augustus 2023 per e-mail aan het CGVS liet weten dat de raad deze elementen, gezien zijn beperkte onderzoeksbevoegdheid, niet kon onderzoeken, kan het CGVS u in deze stelling niet volgen. Meerbepaald blijkt dat ook in de op 11 juni 2023 aan de Raad overgemaakte aanvullende nota werd gewezen op de vermeende onmogelijkheid van de Raad om deze elementen te beoordelen, en dat werd gevraagd de beslissing te vernietigen en terug te zenden aan het CGVS dan wel de vluchtelingenstatus op basis van deze feiten te erkennen. Gezien de Raad zich wel in negatieve zin uitsprak over deze feiten en gezien u niet in beroep ging daartegen, blijkt dat niet betwist wordt dat de Raad wel degelijk over de nodige elementen beschikte om hierover te oordelen. Bijgevolg resten er u inzake deze elementen geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

De tientallen foto's en kopieën van identiteitsstukken en attesten van familieleden die u neerlegt, naast deze die u reeds bij de Raad neerlegde, voegen niets wezenlijks toe en werpen geen ander licht op de beoordeling van de Raad.

In zoverre het gaat over bijkomende foto's en documenten betreffende de personen over dewelke u reeds bij de Raad stukken neerlegde, komen noch uit deze stukken noch uit de verklaringen die u erover aflegde (verklaring volgend verzoek, 26 juli 2023, punt 17) nieuwe elementen naar voren die een risico in uw hoofdte concretiseren.

Waar u stukken neerlegt betreffende twee andere personen dan deze die u bij de Raad aanhaalde, dr. [M.S.] en [S.], concretiseert u evenmin waarom daaruit een risico in uw hoofdte zou voortkomen.

Zo legt u een reeks stukken over dr. [M.S.], beweerdelijk een paternale oom. U stelt dat hij in het Verenigd Koninkrijk erkend is, hij werkte in Kabul in het MSH center. Hij werkte samen met Westerse organisaties. De reden waarom dit te maken zou hebben met uw vrees is dat hij na de dood van uw vader de enige was die uw familie kon onderhouden (verklaring volgend verzoek, 26 juli 2023, punt 17). Uw verklaringen kunnen niet overtuigen. Nog los van het feit dat u geen directe familieband met deze persoon aannemelijk maakt, en dus evenmin aannemelijk maakt dat u vervolgd zou worden omwille van deze familieband, strookt uw bewering dat hij het was die uw familie onderhield niet met uw verklaringen in uw eerste verzoek. U vernoemde deze oom immers nooit als enige steunpilaar van de familie in uw eerste verzoek. U stelde wel een oom aan vaderszijde te hebben in uw dorp maar dat was een oude man die leefde van het land, voor de rest ging u zelf werken en ondersteunden uw ooms [meervoud] jullie (CGVS, p. 10). In zoverre deze persoon dus een oom van u zou zijn, wat u geenszins aantoon, blijkt er niet dat hij een speciaal nauwe band met u zou hebben, laat staan dat de taliban u zou viseren omwille van deze band.

De stukken van een zekere [S.] ondersteunen dat deze persoon in de periode 2009-2010 keukenverantwoordelijke zou geweest zijn in een detentiefaciliteit en daar in voor buitenlandse troepen werkte. Noch uit uw verklaringen noch uit de stukken blijkt hoe of waarom hieruit op heden een vrees in uw hoofdte zou voortvloeien.

U stelt verder dat, een week voor het afleggen van uw verklaring volgend verzoek, nog drie neven van uw vader, [K.], [I.N.], en [T.], door de taliban zijn meegenomen (verklaring volgend verzoek, 26 juli 2023, punt 14, 17). Het gaat hier om een blote bewering. Bovendien laat u opnieuw na te duiden waarom dit verband zou houden met een vrees in uw hoofdte.

Betreffende alle zagezegde familieleden die u aanhaalt en waaraan u uw eigen vrees poogt te koppelen kan overigens worden vastgesteld dat er ernstige twijfels zijn over de vraag of zij echt wel (nabije) familie zijn dan wel familie in de ruime zin van behoren tot de [S.]volksgroep. In uw eerste verzoek werd u op het CGVS immers gevraagd of u familieleden had in België of een ander Europees land. Uw antwoord daarop was negatief. U stelde dat u er geen familie had maar wel iemand van uw dorp met de naam [A.], zijn volledige naam kende u niet (CGVS, p. 10). Dit geeft dan ook sterk de indruk dat u de term "familie" probeert op te rekken om uw vrees te kunnen verbinden aan de verzoeken van mensen waarmee u in werkelijkheid geen (betekenisvolle) band onderhield.

U legt verder nog stukken van de militaire opleiding van uw vader neer om aan te tonen dat uw familie nooit met de taliban samenwerkte en zich daarentegen ideologisch helemaal anders opstelde (e-mail advocaat + bijlage, 20 september 2023). Uit het feit dat uw vader in 1976, lang voor er nog maar sprake was van de taliban en zelfs jaren voor het toekomen van de Sovjetroepen, een legeropleiding volgde, kan evenwel niet worden afgeleid hoe de ideologische oriëntatie van uw familie de afgelopen halve eeuw evolueerde. U vermeldde in uw eerste verzoek ook op geen enkel moment dat uw vader, die voor zijn dood landbouwer zou geweest zijn (CGVS, p. 9), gevisieerd werd om deze reden. Nog minder zijn er indicaties dat u hiervoor op heden zou worden gevisieerd.

U roept verder in dat u in de periode na de val van de Afghaanse regering in augustus 2021 ontdekte dat uw schoonvader eigenlijk een machtig lid van de taliban is. Hij verzamelde de ouderen en zei dat de kinderen die Engels leerden niet voor internationale organisaties mogen werken. Uw certificaat van leerkracht Engels zorgde ervoor dat u samenwerkte met internationale organisaties en zodoende mag u niet met zijn dochter trouwen. Hij heeft verklaard dat u in Europa woont en de taal heeft geleerd, dat uw land verwoest mag worden en dat u mag worden gedood door iedereen die u vindt. Uw oom heeft deze verklaring naar u gestuurd, mede ondertekend door de andere dorpsbewoners (verklaring volgend verzoek 26 juli 2023, punt 17). Deze bewering kan niet ernstig worden genomen. Het komt niet geloofwaardig over dat de vader van uw verloofde een machtig talibanlid zou zijn en zou geweest zijn, maar dat u of uw familie daar niets van wisten. Bovenal houdt het geen steek dat u dit, indien het waar zou zijn, niet zou hebben aangehaald bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, niet in uw verzoekschrift van 3 mei 2022, niet in uw aanvullende nota van 11 juni 2023, en zelfs niet ter terechtzitting op 12 juni 2023. Met betrekking tot de door de dorpsbewoners ondertekende verklaring die u aanbrengt ter ondersteuning van deze verklaring, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde Afghaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om op te wegens tegen de vaststelling dat uw verklaringen niet geloofwaardig zijn.

De overige door u neergelegde stukken hebben geen impact op beslissing inzake uw huidig verzoek. De Belgische verblijfstitel van uw neef [A.], de identiteitsdocumenten van andere familieleden, nog een foto met uw neven in België, en betreffende uw Engelse lessen twee studentenkaarten en een kaart als lesgever van het Ittehad English Language center en uw diploma, werpen geen ander licht op de beoordeling van uw vorige verzoek en brengen evenmin nieuwe elementen aan.

Waar u stelt dat ze weten dat u in België werkt voor ongelovige mensen en dat ze u aldus niet zullen laten leven (verklaring volgend verzoek, 26 juli 2023, punt 21) werpt u, bij ontstentenis van enig concreet nieuw element daarover, geen ander licht op de beoordeling van de Raad in zijn arrest 290716 van 21 juni 2023. De Raad oordeelde toen: "Ten slotte kan evenmin worden ingezien hoe de gegevens aangereikt in de bijlagen 8 en 9, in het bijzonder dat verzoekende partij sinds december 2022 lessen Nederlands volgt, interesse betoont in de Belgische samenleving en hier haar steentje wil bijdragen en dat zij tewerkgesteld is in een tomatenbedrijf, zouden kunnen zorgen voor een conflict met de normen en waarden van het Talibanregime."

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende

elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde

veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het

uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...). Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul**

city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022_beschikbaar_op_https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Vooreerst benadrukt hij dat hij eenduidig afstand doet van de verklaringen inzake het incident met betrekking tot het betalen van *ushr*.

Voorts meent hij dat de volgende omschrijving van de commissaris-generaal: “familiebanden of lidmaatschap van de stam S.” niet volledig is, gezien hij zelf ook verdacht wordt van spionage en samenwerking met internationale organisaties. Hoewel hij dit slechts summier vermeld heeft bij de DVZ, heeft dit volgens hem wel een impact op zijn persoonlijke vrees.

Hij wijst erop dat hij spontaan veel en uitgebreide verklaringen heeft afgelegd over zijn verschillende naaste familieleden en hun documenten en dat zijn verklaringen veel duidelijker zijn dan hetgeen in het korte bestek van de zitting op de Raad kan uiteengezet worden. Hij meent dat hij bij de DVZ heeft verduidelijkt wat hij met zijn documenten wilde aantonen en dat hij nog bijkomende stukken en originelen heeft neergelegd die de twijfel van de Raad konden wegnemen. Verder legt hij uit dat hij niet zomaar naar leden van de S.-stam heeft verwezen, maar dat het wel degelijk gaat om naaste familieleden. Indien hierover twijfel zou bestaan, moeten deze elementen volgens hem eerst grondig worden onderzocht. Zo acht hij het geen detail dat zijn drie neven erkend zijn in België, grotendeels op basis van hun eigen familiebanden.

Volgens hem zijn dit nieuwe elementen die de kans op erkenning aanzienlijk groter maken, waardoor zijn meervoudige asielaanvraag ontvankelijk dient te worden verklaard, minstens dat de commissaris-generaal hem dient te horen indien zij nog verduidelijkingen nodig heeft.

Hij stelt dat de commissaris-generaal bezwaarlijk van hem kan eisen dat hij in het kader van de korte verklaringen bij de DVZ nog eens expliciet duidt wat *a priori* manifest is, namelijk dat zijn naaste familieleden allemaal geïsoleerd worden door de taliban en een hele generatie al gevlucht is naar het buitenland. Hij herhaalt dat hij gedeeltelijk afstand doet van zijn eerdere individuele asielrelaas en meent dat hij in het licht van de nieuwe elementen wel degelijk kan bewijzen dat zijn familie behoort tot de S. volksgroep, maar alleen als het hem wordt toegelaten de noodzakelijke toelichting te geven en dit eventueel door zijn aanwezige familieleden op te roepen.

Voorts meent hij dat de stukken betreffende de legeropleiding van zijn vader een nieuw element betreffen dat niet op zich, maar in samenhang met de context beoordeeld moet worden.

Aangaande zijn verklaring dat zijn schoonvader eigenlijk een machtig lid van de taliban is, voert verzoeker aan dat de stukken aan een gedegen en nieuw onderzoek onderworpen moeten worden.

Hij betoogt dat hij slechts een aantal punten heeft ‘aangeraakt’, hopende op een gelegenheid om bij een gehoor de zaken toe te lichten en te verdiepen. Hij vervolgt dat interesse in het leren spreken van het Nederlands, het werken in een Belgisch bedrijf en het voorzien in eigen levensonderhoud zeker elementen zijn die wijzen op soepelheid en zijn wil tot integratie. Hij stipt aan dat hij zijn vrije tijd doorbrengt in gelegenheden die openstaan voor een gemengd Belgisch en internationaal publiek en dat hij een relatie met een meisje onderhoudt buiten de banden van een traditioneel Afghaans huwelijk. Hij voegt toe dat ook de

integratie van zijn naaste familieleden wijst op een aanpassingsvermogen en een duidelijke aversie ten opzichte van de strenge regels van het talibanregime.

Hij behoudt zich tot slot het recht voor om op het laatste onderdeel van de bestreden beslissing terug te komen, mocht dit nodig blijken.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 10 april 2024 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan hij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 4 november 2022;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023;
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, met vermelding van de weblink;
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, met vermelding van de weblink;
- EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023;
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020;
- EUAA Afghanistan Targeting of individuals van augustus 2022;
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023.

3.2. Op 15 april 2024 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Bewijzen van cursussen Nederlandse taal;
- Paspoort en brief van zijn vriendin;
- Foto's met zijn (Nederlandse) vriendin.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek onontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (Hof van Justitie 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (Hof van Justitie, 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (Hof van Justitie 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (Hof van Justitie 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (Hof van Justitie 9 september 2021, XY t. *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (Hof van Justitie, 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de determinerende motieven van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van dien aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de

verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van de nieuwe elementen

5.1. In het kader van zijn eerste beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij Afghanistan heeft verlaten uit vrees om gedood te worden door de taliban omdat hij hun eisen niet heeft ingewilligd. Meer bepaald diende hij *ushr* te betalen aan de taliban en zou de taliban een bedrag van 30.000 *kaldar* geëist hebben, hetgeen hij echter weigerde te betalen. De commissaris-generaal oordeelt in zijn beslissing van 6 april 2022 dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers vervolgingsrelaas. In beroep betwist verzoeker de beoordeling van de commissaris-generaal en werpt hij voorts op dat hij door de taliban gevisieerd werd omdat hij leerkracht Engels was, omdat hij behoort tot de S. stam die in 2010 een akkoord sloot met de Amerikanen en omdat zijn integratie in België zou leiden tot een mogelijk conflict met de normen en waarden van het talibanregime. Bovendien wijst hij op de erkende vluchtelingenstatus van zijn drie neven in België. Na beroep oordeelt de Raad in zijn arrest nr. 290 716 d.d. 21 juni 2023 dat er nergens uit de door verzoeker ingeroepen bedreigingen blijkt dat hij door de taliban gevisieerd werd omdat hij leraar Engels was en dat het loutere feit tot de S. stam te behoren niet impliceert dat men door het talibanregime dreigt te worden bedreigd en vervolgd. De Raad onderstreept voorts dat elk verzoek om internationale bescherming individueel onderzocht dient te worden en dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt die ertoe zouden kunnen leiden dat hij een nood aan internationale bescherming zou hebben louter en alleen op grond van het statuut van zijn drie neven. Bovendien verduidelijkt verzoeker niet wat hij met de foto's van zijn vader en de grootvader van één van zijn neven en de toegevoegde taskara's wilt aantonen. Hiernaast concludeert de Raad dat niet kan worden ingezien hoe zijn lessen Nederlands en zijn tewerkstelling zouden kunnen zorgen voor een conflict met de normen en waarden van het talibanregime. Bijgevolg weigert de Raad verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

5.2. In het kader van zijn huidige en tweede beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij te laat was om de documenten die betrekking hebben op zijn vorig verzoek te tonen en dat zijn nieuwe elementen betrekking hebben op deze documenten. Hij stelt opnieuw dat hij problemen heeft met de taliban omdat veel van zijn familieleden voor de vorige regering en/of westerse organisaties werkten. Ter staving van zijn relaas legt hij de volgende documenten neer: documenten met betrekking tot zijn paternale oom die erkend werd in het Verenigd Koninkrijk, identiteitsdocumenten van zijn familieleden en documenten van zijn vaders neven A.H.S en N.S., die volgens hem gedood werden door de taliban. Hij verklaart voorts dat drie neven van zijn vader werden meegenomen door de taliban. Hij wijst er vervolgens op dat hij na de val van de vorige Afghaanse regering ontdekte dat zijn schoonvader een machtig lid van de taliban is die oproept hem te doden omwille van zijn tewerkstelling als leerkracht Engels en zijn verblijf in Europa. Ter staving legt hij een verklaring neer die hij gekregen heeft van zijn oom en die ondertekend is door de andere dorpsbewoners. Hij voegt tot slot nog toe dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal vermoord worden omdat hij in België voor ongelovigen werkt.

De kernvraag is of de door verzoeker ingeroepen elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

5.3. Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De beslissing is gebaseerd op de volgende vaststellingen:

(i) Verzoekers verklaringen over de neergelegde stukken inzake het risico dat hij zou lopen omwille van zijn familiebanden met of lidmaatschap van de stam S. zijn een herhaling of hebben betrekking op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit elementen die reeds ter kennis werden gebracht aan de Raad;

(ii) De tientallen foto's en kopieën van identiteitsstukken en attesten van familieleden die verzoeker nu neerlegt, naast deze die hij reeds bij de Raad neerlegde, voegen niets wezenlijks toe en werpen geen ander licht op de beoordeling van de Raad daar (a) hij niet kan aantonen dat hij een directe familieband heeft met dr. M.S., noch dat hij er een speciale nauwe band mee zou hebben waardoor de taliban hem zouden viseren; (b) noch uit zijn verklaringen, noch uit de stukken inzake S. blijkt hoe of waarom hieruit op heden een vrees in zijn hoofde zou voortvloeien; (c) het feit dat drie neven van zijn vader zijn meegenomen door de taliban een blote bewering betreft waarbij hij nalaat te duiden waarom dit verband zou houden met een vrees in zijn hoofde; (c) er ernstige twijfels zijn over de vraag of alle door hem aangehaalde familieleden echt wel (nabije) familie zijn dan wel familie in de ruime zin van behoren tot de S. volksgroep; (d) er niet uit de stukken betreffende de militaire opleiding van zijn vader kan worden afgeleid dat de ideologische oriëntatie van zijn familie de afgelopen eeuw evolueerde, noch dat zijn vader om deze reden gevisieerd werd;

(iii) Verzoekers bewering dat zijn schoonvader een machtig talibanlid is en oproept om hem te doden kan niet ernstig genomen worden nu (a) het niet geloofwaardig overkomt dat hij of zijn familie daar niets van wisten; (b) het geen steek houdt dat hij dit niet heeft aangehaald in een eerdere fase van de asielprocedure; (c) de bewijswaarde van de door de dorpsbewoners ondertekende verklaring relatief is gelet op de hoge graad aan corruptie in Afghanistan;

(iv) De overige door verzoeker neergelegde stukken hebben geen impact op de beslissing inzake zijn huidig verzoek;

(v) Verzoekers verklaring dat hij werkt voor ongelovige mensen en dat ze hem aldus niet zullen laten leven werpt geen ander licht op de beoordeling van de Raad, gezien (a) hij hieromtrent geen concreet nieuw element aanbrengt en (b) uit de beschikbare landeninformatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar het land van herkomst een beschermingsnood aan te tonen.

5.4. In de bestreden beslissing wordt op terechte wijze gemotiveerd dat het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat hij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat de commissaris-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

Verzoeker brengt geen overtuigende argumenten bij die het geheel van motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht, kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter zoals hierna zal blijken in gebreke blijft.

5.4.1. Verzoeker houdt voor dat zijn problemen met de taliban zich situeren in de familiale- en clancontext en in het feit dat verscheidene naaste familieleden hoge functies en/of nauwe banden onderhielden met het voormalig regime. Met zijn volgend verzoek wenst hij de documenten neer te leggen die zouden ondersteunen wat hij reeds in zijn eerste beschermingsverzoek heeft verklaard (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek, punt 17; AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, mail advocaat 31 augustus 2023 betreffende onderzoek RVV).

5.4.1.1. Verzoeker herhaalt in het kader van zijn volgend verzoek dat hij tot de S.-stam behoort. Hij maakt opnieuw melding van de moord op H.S. en N.S. om zijn vrees voor vervolging door de taliban aan te tonen. Verzoeker beweert dat zijn familie geholpen heeft bij de gevechten tegen Daesh en de taliban tijdens het vorig regime en dat de taliban weten dat de vermoorde stamleden deel uitmaken van zijn familie (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek 26 juli 2023 vraag 17). Verzoeker maakte hiervan reeds melding in het kader van de beroepsprocedure voor de Raad, ingediend tegen zijn eerste weigeringsbeslissing. In zijn in het kader daarvan neergelegde aanvullende nota zette hij uiteen dat de S.-stam een akkoord sloot met de Amerikanen waardoor die stam een doelwit van de taliban zou zijn geworden (aanvullende nota 11 juni 2023). Hij wees op de moorden van twee leden van de S.-stam, namelijk N.S., ex-districtshoofd van het Shegai district en H.S.. In zijn arrest nr. 290.716 van 21 juni 2023 oordeelde de Raad dat verzoeker niet aantoonde dat het loutere feit tot deze stam te behoren impliceert dat men door het talibanregime dreigt te worden bedreigd en vervolgd. Er dient aan herinnerd te worden dat de Raad niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld. Die elementen moeten immers als vaststaand worden beschouwd, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, tenzij de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de determinerende motieven van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle

feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

Verzoeker geeft toe deze elementen reeds te hebben aangekaart tijdens zijn beroepsprocedure, maar wijst hierbij op de beperkte onderzoeksbevoegdheid van de Raad (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, mail advocaat 31 augustus 2023 betreffende onderzoek RVV). Verzoeker houdt echter verkeerdt voor als zou het gebrek aan onderzoeksbevoegdheid de Raad er in voormeld arrest van weerhouden hebben om een *ex nunc* beoordeling te maken. De Raad heeft wel degelijk geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat het louter behoren tot een stam voldoende is om vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken. Verzoeker kan huidige vordering niet dienstig aanwenden als een hoger beroep tegen 's Raads arrest nr. 290.716 van 21 juni 2023. Hij liet bovendien na hiertegen een cassatieberoep in te stellen. Verzoeker brengt geen bijkomende documenten of verklaringen bij die zouden nopen tot een andere beoordeling dan deze gemaakt in voormeld arrest. De documenten betreffen immers niet meer dan foto's en kopieën van identiteitsstukken en attesten van vermeende familieleden die louter in het verlengde liggen van de stukken die hij reeds had neergelegd in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek. Die stukken voegen in wezen niets toe en zijn niet van die niet een ander licht te werpen op de beoordeling van verzoekers vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Het betoog in zijn verzoekschrift doet hierover niet anders oordelen.

5.4.1.2. Verzoeker maakt melding van familieleden die banden zouden hebben met de vorige regering en/of westerse organisaties.

Hij verwijst naar de tewerkstelling van zijn paternale oom, dr. M.S., bij het *Management Sciences for Health Program* (hierna: MSH) in Kabul en de erkenning van diens vluchtelingenstatuut in het Verenigd Koninkrijk (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek 26 juli 2023 vraag 17 en AD CGVS, stukken voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3). Hij legt talrijke documenten neer die betrekking hebben op M.S.. Verzoeker maakt zijn familieband met deze persoon echter niet aannemelijk. Bovendien klemmt huidig relaas met zijn verklaringen afgelegd in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek. Daarin omschreef hij die oom niet als de enige persoon die zijn familie kon onderhouden (AD CGVS, verklaring volgend verzoek, punt 17). Hij verklaarde dat zijn paternale oom een oude man was die leefde van het land (AD CGVS, voorgaand verzoek, NPO, p. 10). Hij stelt in zijn verzoekschrift dat hij afstand doet van zijn eerdere verklaringen dat hij Afghanistan zou zijn ontvlucht omdat hij de taliban geld diende te betalen, maar verantwoordt op geen enkele manier waarom hij dan andersluidende verklaringen zou hebben afgelegd omtrent zijn paternale oom. Dat het werkelijk om zijn oom zou gaan en dat die oom geviseerd werd door de taliban, wordt niet aannemelijk gemaakt.

5.4.1.3. Verzoeker legt verder nog stukken neer van een zekere S., die bevestigen dat die persoon keukenverantwoordelijke was in een detentiefaciliteit in de periode 2009-2010 (AD CGVS, stukken voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3), maar die bieden geen enkel zicht op verzoekers persoonlijke vrees. Noch uit de stukken, noch uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij persoonlijk geviseerd zou worden omwille van de situatie van de personen, waarvan de verwantschapsband overigens niet wordt aangetoond, zoals die blijken uit de documenten.

5.4.1.4. Verzoeker verklaart verder dat drie neven van zijn vader door de taliban werden meegenomen de week vóór zijn interview op de DVZ (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek 26 juli 2023 vraag 17). In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat hij nalaat deze blote bewering te onderbouwen en dat hij in het geheel niet aantoonde dat hij hierdoor een risico zou lopen om te worden onderworpen aan persoonlijke vervolgingsfeiten bij terugkeer naar Afghanistan. In het verzoekschrift werpt hij hier evenmin een ander licht op. Nu verzoeker bij de DVZ uitdrukkelijk werd gevraagd een kort overzicht te geven van de nieuwe elementen op basis waarvan hij een nieuw beschermingsverzoek indient, kan verzoeker in het verzoekschrift bezwaarlijk voorhouden dat het interview bij de DVZ te kort zou zijn om nog eens expliciet aan te duiden waarom de ontvoering van de drie neven van zijn vader verband houdt met zijn persoonlijke vrees. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die maken dat hij niet naar zijn land van herkomst zou kunnen terugkeren. Uit de vragenlijst blijkt wel degelijk dat verzoeker de kans heeft gehad zijn nieuwe elementen uiteen te zetten, toelichting te geven bij de nieuwe documenten die hij wenste neer te leggen en verklaringen af te leggen en hierbij in te gaan op zijn verschillende familieleden. Verzoeker maakt alleszins doorheen zijn verzoekschrift niet aannemelijk op welke wijze het verhoor bij de DVZ hem verhinderd zou hebben bepaalde verklaringen af te leggen, waardoor zijn kritiek niet dienstig is. Bovendien staat het hem vrij om indien nodig verdere duiding te verlenen middels zijn verzoekschrift, wat hij in zijn geheel nalaat. Verzoeker beperkt er zich toe te stellen dat de commissaris-generaal hem zal moeten toelaten het nodige inzicht te verschaffen desgevallend door zijn familieleden op te roepen, maar geeft geen enkele bijkomende uitleg. Hij gaat er bovendien aan voorbij dat de commissaris-generaal in het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming niet verplicht is om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: "*Het in paragraaf 1*

bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer : (...) de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8." Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet verder niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. Verzoeker laat na *in concreto* aan te tonen waarom hij dit niet zou kunnen uiteengezet hebben tijdens het verhoor bij de DVZ, gelet op het feit dat hij niet aantoont dat hij zou zijn verhinderd om bepaalde toelichtingen te geven.

5.4.1.5. Het betoog dat zijn drie neven inmiddels in bezit zouden zijn gesteld van een verblijfstitel kan zelfs losgezien van de vaststelling dat de familieband niet wordt aangetoond, geen invloed hebben op de wijze waarop verzoekers asielrelaas wordt beoordeeld nu elk verzoek om internationale bescherming op individuele wijze dient te worden onderzocht. De kopieën van de verblijfs- en identiteitsdocumenten (AD CGVS, stukken voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3) werpen hier evenmin een ander licht op te meer nu op basis van die documenten niet kan worden vastgesteld wat de precieze reden is op grond waarvan aan de desbetreffende personen een beschermingsstatus werd toegekend en er evenmin enige verwantschap met verzoeker uit kan worden afgeleid. De motieven uit de bestreden beslissing blijven mede bij gebrek aan dienstig verweer derhalve integraal overeind.

5.4.1.6. Verzoeker verklaart vervolgens dat zijn vaders tijd in de militaire school (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, mail advocaat 20 september 2023 legeropleiding vader) erop wijst dat zijn familie nooit met de taliban heeft gewerkt en dat ze zich ideologisch volledig anders heeft opgesteld. Het desbetreffende stuk vermeldt dat A.K. toegang werd verleend tot de militaire school en met succes afgestudeerd is op datum van 18 december 1976. Niet alleen is dergelijke militaire training te lang geleden om daaruit enige band met de voormalige Afghaanse regering uit af te leiden, bovendien geeft dit document geen enkel zicht op een bepaalde ideologische oriëntatie van verzoeker of diens familie. Voorts dient te worden benadrukt dat verzoeker voorheen nooit vermeld heeft dat zijn vader of hijzelf omwille van deze militaire banden geviséerd zouden worden door de taliban. Verzoeker verklaarde immers tijdens zijn eerste beschermingsverzoek dat zijn vader aan een natuurlijke dood gestorven is en dat hij op de velden werkte. Hij maakte hierbij geen gewag van enige link met zijn militaire opleiding (AD CGVS, voorafgaand verzoek, NPO, p. 9). Waar hij in zijn verzoekschrift betoogt dat dit een nieuw element is dat niet op zich moet worden beoordeeld gaat hij niet in op de inhoud ervan en doet hij geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen net zomin als aan, de motieven uit de bestreden beslissing.

5.4.1.7. Verzoeker verklaart dat hij na de val van de Afghaanse regering ontdekte dat zijn schoonvader een lid was van de taliban (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek 26 juli 2023 vraag 17). Hij licht toe dat zijn schoonvader, die sinds de machtsvername veel macht heeft, alle ouderen verzamelde en besloot dat de kinderen die Engels leerden niet voor internationale organisaties mochten werken (*ibid.*). Bovendien, zo vervolgt verzoeker, wilde zijn schoonvader niet dat hij met zijn dochter trouwde omdat hij had samengewerkt met internationale organisaties en riep hij op dat als iemand verzoeker zou vinden in Afghanistan, ze hem mochten doden en zijn land verwoesten (*ibid.*). Verzoeker legt ter staving van zijn beweringen één van zijn schoonvaders verklaringen neer (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3), die mede ondertekend werd door alle dorpsbewoners, waarin volgens hem staat dat zijn schoonvader weet dat hij in Europa woont en dat hij de taal heeft geleerd.

De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat het niet geloofwaardig is dat verzoekers schoonvader een machtig lid van de taliban is en dat hij daardoor vervolging zou vrez.

Vooreerst is het, zoals ook terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, onwaarschijnlijk dat verzoeker of zijn familie niet wisten dat zijn toekomstige schoonvader een machtig lid van de taliban is, te meer gezien hij tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde al sinds zijn vijftien jaar met zijn dochter verloofd te zijn (AD CGVS, voorgaand verzoek, NPO, p. 8). Bovendien is het hoogst onaannemelijk dat zijn schoonvader pas na verzoekers vertrek uit Afghanistan de verloving zou verbreken en zou oproepen hem te doden. Verzoeker verklaarde immers dat hij twee jaar vóór zijn vertrek uit Afghanistan al lessen volgde bij het Engels taalcentrum en twee maanden vóór zijn vertrek zelf les begon te geven (AD CGVS, voorgaand verzoek, NPO, p. 10). Gezien zijn verloofde samen met haar ouders in hetzelfde dorp woont (AD CGVS, voorgaand verzoek, NPO, p. 8), kan redelijkerwijze verondersteld worden dat zijn schoonvader reeds op de hoogte was van zijn banden met het taalcentrum vóór zijn vertrek uit Afghanistan. Verzoekers schoonvader had dus wel degelijk de mogelijkheid om al vroeger te handelen, gelet op zijn vermeende banden met de taliban en de door verzoeker geschetste veiligheidssituatie waarbij leden van de taliban in staat waren om overdag naar zijn dorp te komen en mensen te vermoorden (AD CGVS, voorgaand verzoek, NPO, p. 15). De geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen komt verder op de helling te staan door het feit dat hij tijdens zijn beroepsprocedure nooit melding heeft gemaakt van enige band tussen de taliban en zijn schoonvader. Het dient te worden herhaald dat verzoeker weliswaar middels huidig verzoekschrift afstand doet van zijn verklaring Afghanistan verlaten te hebben omwille van het incident met

betrekking tot het betalen van *ushr*, maar hij geen enkele verantwoording biedt voor zijn totaal andersluidend relaas met betrekking tot zijn schoonvader. Dit komt de geloofwaardigheid van zijn nieuwe verklaringen allerminst ten goede. Verzoeker is evenmin in staat om met de door hem neergelegde verklaring die ondertekend is door de dorpsbewoners (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3) voorgaande vaststellingen te doen ombuigen, gelet op de informatie uit het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten relatieve bewijswaarde hebben, gezien ze kunnen en worden nagemaakt en dat dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat (AD CGVS, stuk 1, map met 'landeninformatie', COI Focus "*Afghanistan. Corruptie en documentenfraude*" van 14 januari 2021 (*update*)). Door in het verzoekschrift louter aan te geven dat de commissaris-generaal te kort door de bocht is gegaan en dat hij een groot aantal, eensluidende en bewijskrachtige documenten heeft neergelegd, voegt hij in wezen niets toe aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing.

5.4.1.8. In zijn verzoekschrift betoogt verzoeker tot slot nog dat hij omwille van zijn tewerkstelling als leerkracht bij het Engels taalcentrum in Afghanistan verdacht wordt van spionage en samenwerking met internationale organisaties en dat dit een impact heeft op zijn persoonlijke vrees. Hij wijst hierbij op zijn verklaringen bij de DVZ, waarin hij stelt "*Mijn certificaat als leerkracht zorgde ervoor dat ik samenwerkte met internationale organisaties. De taliban wil niet ... dat ik deze job deed*" (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek 26 juli 2023 vraag 17). Hieromtrent volstaat het te verwijzen naar de beoordeling ervan in 's Raads arrest nr. 290 716 van 21 juni 2023. De functie die hij in het kader van zijn huidig verzoek omschrijft, is immers dezelfde als degene die hij heeft uiteengezet in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek en waarover de Raad reeds oordeelde dat nergens uit de bedreigingen vanwege de taliban bleek dat ze hem viseerden omwille van zijn positie als leerkracht Engels, doch wel omdat hij weigerde *ushr* te betalen. Het louter ontkennen of het afstand doen van eerdere gezegden, zonder hiervoor een dienstige verklaringen te bieden en zonder hierbij aannemelijk te maken welke dan wel geloofwaardig zijn, is geenszins voldoende om nieuwe elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus.

5.4.2. Waar verzoeker verwijst naar zijn vrees om bij terugkeer vervolgd te worden door de taliban wegens zijn interesse in het Nederlands, zijn tewerkstelling in een Belgisch bedrijf, zijn gewoontes in België en zijn relatie met een meisje buiten de banden van een traditioneel Afghaanse huwelijk, kan op basis van de beschikbare objectieve landeninformatie, volgende analyse worden gemaakt.

5.4.2.1. De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het '*Taliban General Directorate of Intelligence*' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen,

de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke '*hudud*'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation*, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen

uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele

problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *Afghanistan targeting of individuals* augustus 2022, p. 53-55; *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *Country Guidance* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 21 en 72-79).

5.4.2.2. Verzoeker zet uiteen dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban zal worden gedood omdat hij werkt voor ongelovigen in België en stipt aan dat hij interesse heeft in het leren spreken van het Nederlands en werkt in een Belgisch bedrijf. Het volstaat in deze vast te stellen dat dit elementen zijn die reeds beoordeeld werden in 's Raads arrest nr. 290 716. Verzoeker onderneemt geen enkele poging om een ander licht te werpen op de eerdere beoordeling gemaakt in voormeld arrest, waardoor deze overeind blijft.

5.4.2.3. Dat hij zijn vrije tijd doorbrengt in gelegenheden die openstaan voor een gemengd Belgisch en internationaal publiek toont hij op geen enkele wijze *in concreto* aan. Bovendien volstaat dit element niet om aan te nemen dat hij zich omwille van bepaalde aangenomen normen en waarden niet meer zou kunnen aanpassen aan de normen en waarden zoals vormgegeven door de taliban bij terugkeer naar Afghanistan en dat voorgaande beoordeling van de Raad op losse schroeven komt te staan. Verzoeker wijst er voorts op dat hij een relatie heeft met een meisje buiten de banden van een traditioneel Afghaans huwelijk. Bij zijn aanvullende nota voegt hij een kopie van een identiteitskaart van een vrouw met de Nederlandse nationaliteit alsook een getuigenverklaring van haar hand. Hierbij moet opgemerkt worden dat de getuigenverklaring niet volledig leesbaar is waardoor de inhoud ervan niet correct valt te achterhalen. Aan de foto's die neerliggen kan slechts beperkte bewijswaarde worden toegekend daar zij eenvoudigweg in scène kunnen worden gezet en geen uitspraak doen over de omstandigheden waarin en de periode waarop zij werden genomen. Op basis van de voorliggende documenten kan, rekening houdend met hun zeer relatieve bewijswaarde, echter niet worden vastgesteld dat er sprake zou zijn van een oprechte liefdesrelatie tussen de desbetreffende vrouw en verzoeker. Evenmin toont verzoeker met de desbetreffende documenten *in concreto* aan dat en in welke mate hij zich bepaalde gedragingen eigen zou hebben gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan.

Verzoeker brengt geen enkele elementen aan die erop wijzen dat hij vóór zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geviséerd door de taliban.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen.

5.4.2.4. Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker is verwesterd of dat hij als dusdanig zal worden beschouwd, is de vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging, dan ook niet relevant noch dienstig.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.4.3. Het geheel aan verklaringen en documenten van verzoeker in acht genomen, kunnen de voorgelegde elementen dan ook niet worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.4.4. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, worden er evenmin concrete elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus omdat er in zijn hoofdte een reëel risico op de doodstraf of executie zou zijn. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

5.4.5. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU). Het begrip "*ernstige schade*" in dit artikel heeft betrekking "*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of

bestrafing. Verzoeker toont niet aan dat er elementen zijn die nopen tot een ander oordeel dan deze gemaakt in 's Raads arrest nr. 290 716 van 21 juni 2023.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij dient aangestipt te worden dat verzoeker niet betwist dat hij nog in contact staat met zijn familie in Afghanistan, waardoor hij thans niet afdoende aannemelijk maakt niet te kunnen terugvallen op enig sociaal netwerk in Afghanistan en hij bij terugkeer niet in staat zal zijn in zijn basisbehoeften te kunnen voorzien.

5.4.6. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (Hof van Justitie 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjsher en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "verminderd" en "beperkt". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

ACLED documenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 34).

ACLED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe

onthemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

5.4.7. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Alles samen genomen, zijn er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde, of door verzoeker voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

5.6. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

5.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing. Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO